

פני עין חמד

יוזא אאור ץ"י בית הכנסת לכונת "ציון חמד" - מכללת ציון

פְּרִשְׁת חֻקַּת - כְּעֵת הַפֶּל מֵת!

"זאת התורה אדם כי ימות באהל" (במדבר יט, יד)

שואלת והוא מתחמק.

סבלנותה של האישה פקעה לבסוף והיא החליטה להתחקות אחרי צעדי בעלה. העניין נראה לה מוזר מאוד. בוקר אחד יצאה לדרך כדי לחפש היכן בעלה נמצא. חיפוש קצר פתר את התעלומה. כשגילתה כי בשעות אלו נמנה בעלה על חובשי בית המדרש. "מה קרה לך", צעקה, "האם יצאת מדעתך? החנות מלאה קונים ואתה יושב כאן ולומד".

בעלה הקשיב בשלווה. בקול רגוע הסביר לה: "כיצד היית מגיבה לו בוקר אחד היה מגיע אלי מלאך המוות ומודיע לי כי הגיע זמני להיפטר מהעולם. האם היה עולה בדעתך לומר לו, כי בעצם אין לך כל התנגדות, אלא עתה אין השעה כשירה לך מפני שהחנות מלאה קונים שממתינים לסחורה?"

"ובכן" המשיך, "כאשר אעדר מידי בוקר במשך שלוש שעות, חשבי כי נלקחתי ע"י מלאך המוות. ומה איכפת לך אם אחרי שלוש שעות אקום לתחיה ואחזור לחנות כדי לעזור לך?"

לכך, הסביר רבי חיים מבריסק, התכוונו חז"ל כאשר אמרו כי דברי תורה מתקיימים במי שממית את עצמו באוהלה של תורה. על האדם לחשוב כי בשעה זו הוא מת. עול העולם הזה אינו מוטל עליו הוא כמו בעולם האמת. או אז, לא תהיה לו כל מניעה שתפריע לו בלימודו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לכת

צ"י	כניסת לכת	צאת לכת	יבין חס
י"ג	19: 14	20: 25	21: 21
ת"א	19: 31	20: 23	21: 18
מ"ט	19: 35	20: 26	21: 21
כ"ב	19: 31	20: 23	21: 17

את המילים שבהן פותחת פרשתנו דרש ריש לקיש (ברכות סג:): "מניין שאין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה? שנאמר: זאת התורה אדם כי ימות באהל".

מה המשמעות של מיתה באוהלה של תורה? הגאון רבי חיים מבריסק זצ"ל שוחח פעם על חובת ההתמדה והיגיעה בתורה. הרב סיפר על גביר אחד שהחזיק בעירו בית מסחר גדול.

בית המסחר היה הומה אנשים מבוקר ועד ערב. ידיו היו מלאים בעבודה עד שלא מצא זמן אף לתפילה בציבור, שיעורי התורה הלכו ופחתו עד שכמעט ולא מצא זמן לפתוח ספר.

חלפו שנים וימי הזיקנה הכריזו על בואם. מן המראה נשקפה בבואה נושאת פלומת שיער לבן והזיקנה החלה נותנת את אותותיה. זיכרון יום המוות עלה שוב ושוב. המחשבה על היום בו הוא עתיד לתת דין וחשבון על מעשיו לא הרפתה ממנו. מאידך גיסא החלו ענייני המסחר לעניין אותו פחות ופחות.

הוא החליט כי עליו לערוך בדק בית ולעשות שינוי כלשהוא. ביום מן הימים החליט כי החל ממחר יתחיל להתפלל בציבור. הוא ילך לבית הכנסת ואף ישאר לאחר התפילה עוד שעתיים כדי ללמוד.

אל חנותו הגיע למחרת באיחור של יותר משלוש שעות. הבעת פניו רעייתו אמרה הכל. "הלא אתה יודע שבשעה זו החנות הומה קונים ומדוע אתה מתמהמה?", שאלה. הוא התחמק מתשובה ברורה ורק היה מוכן לספר כי היה טרוד בעניין חשוב עד מאוד.

חלפו מספר ימים בהם נהג בהסדר החדש. גם הגעתו לחנות מידי יום התנהלה כמו תחת ריטואל קבוע. הוא נכנס והיא מתרגזת. היא

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה רונן אברהם וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה קסירר אפרים וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

און חיים בן אלן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה נתנאל בן ג'ינה אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית און בן נעמי אנאל חביבה בת שולמית און בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת טסה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחמיה און בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל נעמה בת שרה בנימין בן ברכה ישראל בן חוה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בו גורג'יה ז"ל

רפואה שלמה לנוריאל בו אסתר

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

להצלחת אלי ברוט ומשפחתו

שואל ומשיב בהלכה - תרומות ומעשרות - חלק א'

מהן תרומות ומעשרות ועל מה יש את החיוב להפריש תרומות ומעשרות?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחס, מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: !

כל מאכל אדם הגדל בא", אסור לאכול לפני שמפרישים ממנו את המתנות- תרומות ומעשרות- שציוותה אותנו התורה. ולפני שהפרישו את המתנות האלו, נקראים הפירות טבל. ואדם האוכל במזיד טבל דאורייתא, עונשו מיתה בידי שמים.

בעיקרון ניתן להפריש כל סוג תרומה או מעשר בנפרד. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן שלא סעיף עח). אך כיוון שלא ניתן לאכול את הפירות עד שיפורשו כולן, מקובל כיום לעשות את כולן ביחד, כדי להתיר את הפירות באכילה מיד. לשם כך גם נתקנו נוסחים של הפרשת תרומות ומעשרות, המרכזים את כל המצוות הללו ביחד.

כל מאכל אדם הנשמר, שגידולו מן הארץ, חייב בתרומות ומעשרות. **מקורות:** רמב"ם (פ"ב מהל' תרומות ה"א וה"ו). ובזמן הזה חיוב הפרשת תרומות ומעשרות מדרבנן דבעינן ביאת כולכם כמבואר ברמב"ם (סוף פ"א מהלכות תרומות). ופסקו מרן השו"ע (יו"ד סימן שלא ס"ב), וע"ש לרמ"א בהגה. **ולכן פירות שאדם לקט מגינתו, או שקיבלם מאדם פרטי, שאינו מפריש תרומות ומעשרות, חייבים בהפרשה. הערה:** כמובן שעליו לברר, שאין כל חשש גם לאיסור 'עורלה'. ואם אינו יודע מה מקורם, יפריש ללא ברכה.

אוכל אף שאינו ראוי למאכל כעת, אלא לאחר בישול כתפוח אדמה, חייב בתרומות ומעשרות.

זרעוני גינה שאינם נאכלים, כגון זרע לפת זרע צנון ובצל וכדומה, פטורים מתרומות ומעשרות, מפני שאינם מאכל אדם. אבל אם לקט מהם כמות למאכל אדם, חייב לעשר. **מקורות:** דרך אמונה (פ"ב מתרומות סק"ל).

טבל בין שהוא טהור בין שהוא טמא אסור באכילה, וכן בהנאה של כילוי, כגון להדליק בו להאיר או להאכילו לבהמה אכילת קבע. **מקורות:** רמב"ם (פ"ג מהל' מעשר ה"כ). ומה שכתבנו לענין הדלקה בשמן שלא הופרש ממנו, כן העלה בספר חזון עובדיה - חנוכה (עמוד פו). ולכן בקבוקים, שאין עליהם כשרות [ולא הגיעו מגויים] אין להדליק מהם. אף שיש ללכת אחר הרוב, שמעשרים תרומות ומעשרות כמ"ש בשו"ת יביע אומר ח"ו (חיו"ד סימן כד).

ולכן שמן זית, שלא הופרשו ממנו תרומות ומעשרות כדת, אין להדליק ממנו נר שבת או נר חנוכה.

היכן יש לטיל

מסופר על מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל, שבצעירותו למד בישיבת 'פורת יוסף' בירושלים. יום אחד נסעו כל בני הישיבה לטיול לצפון ליומיים, אך מרן לא נסע עימם אלא נשאר בישיבה ועסק כהרגלו בלימוד התורה. גם הגאון הגדול ר' שלום כהן שליט"א המכהן כיום כראש ישיבת 'פורת יוסף' נשאר עימו, ולא נסע לטיול. שאל רבי שלום את מרן: "כולם נסעו לטיול, ולמה כבודו לא נסע איתם?". השיבו מרן: "עכשיו אני מתחיל ללמוד את מסכת 'בבא קמא', נראה, כשהם יחזרו כמה אספיק ללמוד!". והנה כשחזרו בני הישיבה מהטיול, שב רבי שלום כהן לראות את ההספק של מרן, **וראה שהגיע לדף צ"ט בגמרא!** התפעל רבי שלום ואמר: "חכם עובדיה לא יודע מה זה טיולים! הוא יודע רק 'לטייל' בין דפי הגמרא ובפרד"ס התורה לאורכה ולרוחבה".

ישועה מפלאה

לפני כמאה ושבעים שנה חי בארם צובא הגאון הקדוש, המקובל האלוקי רבי אליהו משען זצ"ל (מח"ס 'שפת אמת' בתורת הנסתר). יום אחד בא לפניו יהודי. "הושיע, רבי", ביקש בתחינה. הוא סיפר שהוא מתגורר באחד הכפרים בצד המערבי של המדינה. מדי שנה בשנה נערך בכפר זה יריד מרכזי, ואלפי איכרים מכל רחבי המחוז באים לקנות את כל הדרוש להם למשך השנה הקרובה: אריגים ומיני סידקית, כלים ותבלינים, הכול מכל כל. יהודי זה היה סוחר ידוע, מוכר ומהימן, הכול קנו בחנותו וכך התפרנס שנה שלימה. גם השנה מילא חנותו סחורה אותה קנה בהקפה, אבל לאכזבתו, איש לא פקד את חנותו.

הכפר רחש קונים מכל הסביבה, ואיש מהם לא קנה אצלו מאומה. לעת ערב פנה לברר את פשר הדבר, וגילו לו ששכנו הערבי הסית את האיכרים להחרים את סחורתו. הם יודעים שסחורתו מעולה ומחירי זולים, אך פוחדים מידו הארוכה של השכן הצורר... "ומה בידי לעשות?", נאנח הרב, "היריד הסתיים?". "לא רבינו! היריד נמשך יומיים, לכן טרחתי ובאתי!", השיב. "תלון כאן הלילה. כתוב את שם הערבי על פתק והניח אותו עם שחר בביה"כ". היהודי עשה כן. לאחר התפילה ניגש לרבינו. האיר לו הצדיק פניו, ואמר: "בגמרא שנינו, שאם יש לאדם שונאים - ישכים ויעריב עליהם לביהמ"ד והם נופלים מאליהם! כבר עשית כן, ועתה שוב לעירך!". מיהר האיש לכפרו, ומצא את מסע ההלוויה של הערבי מתנהל לו לאיטו. בו ביום, מכר את כל סחורתו...

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מברשת ציון. מיקוד 9076926

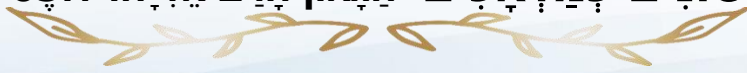
לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחס

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב אליהו לופס זצ"ל

הגאון המקובל הרב אליהו לופס זצ"ל - נולד בחאלב שבסוריה ב-1 טבת בשנת ה'תר"ן (1889). מקטנותו קיבל חינוך תורני בין ברכי תלמידי חכמים. כבר כשהיה בן חמש-עשרה שנים בלבד התחיל ללמד תורה לבני המקום. ניחן בכישרונות מיוחדים בחינוך והדרכה ובלימוד הש"ס. נודע כדרשן בחסד בעל כושר מנהיגות וקנאי לכל דבר שבקדושה.

בשנת ה'תרע"א (1911) כאשר פרצה המלחמה בין איטליה לטורקיה, נסע עם הוריו למצרים. בשנת ה'תרע"ג (1913) עלה יחד עם הוריו ואחיו לחונן את עפרה של ארץ ישראל, וכשהגיעו לארץ התיישבו בירושלים עיר הקודש. בשנת ה'תרע"ו (1916) טורקיה הגלתה את כל הנתינים הזרים שנמצאו בארץ, ורבינו ומשפחתו הוגלו לאנטוליה, משם נדדו לאנקרה. בדרכם חזרה לארץ חנו בעיר קושטא. בשנת ה'תרע"ט (1919) הגיע שנית לארץ ישראל.

אחר חתונתו המשיך לשקוד על לימודו בישיבת 'אוהל מועד' מייסודו של הגאון הרב עזרא הררי זצ"ל. פתח קרן 'טוב חסד' שעסקה במתן הלוואות לת"ח וכן הקרן איפשרה בדיקה של מזוזות ותפילין בחינם לאנשים מעוטי יכולת. נמנה עם חכמי ישיבת המקובלים 'רחובות הנהר' יחד עם הגאון המקובל רבי שאול דוויק הכהן זצ"ל. בחודש אייר ה'תרפ"ג (1923) עם פתיחתה של ישיבת 'פורת יוסף' התמנה לכהן כר"מ במשך חמש עשרה שנים.

בסוף ימיו התמנה לחבר בד"צ לעדה הספרדית בירושלים. הרבה בתעניות וסיגופים. בלילות היה מנדד שינה מעיניו ועוסק בתורה. **בשנות חייו האחרונות, היה מונע את עצמו מלישון במיטה, אלא היה יושב ומתנמנם על כיסא סמוך לשולחן, וחוזר ומתעורר לעסק התורה.**

גאון בנגלה ובנסתר. עסק בהשכנת שלום בין אדם לחברו. חייו היו מלאי צער ויסורים, בעודו בשיא פריחתו, נפל למשכב עד אשר השיב את נשמתו לבוראה. נפטר ב-ד' תמוז ה'תרצ"ח (1938). חי כ-48 שנים. ציונו בהר-הזיתים בירושלים.

אביו: ר' יעקב. **אשתו:** מרת דבורה (בת ר' משה סיתהון שומר). **מרבותיו הגאונים:** ר' עזרא שעיו, ר' שלמה לנייאדו, המקובל ר' שאול דוויק הכהן. **מתלמידיו:** מרן הגאון הראשל"צ ר' עובדיה יוסף. **מספריו:** **בן אביחיל** - דרושים והספדים • **אמרי פי** - חידושי תורתו.

לאחר מלחמת העולם ביקש רבינו לחזור לארץ. כשהיה באוניה גילה כי במרתף האוניה ישנם חיילים יהודים שגויסו בכוח הזרוע לצבא הטורקי, והיו חולים במחלות מסוכנות ומדבקות ר"ל. **מטבע הדברים, חששו כולם לטפל בחולים, שמא ידבקו. אולם רבינו לא מנע את עצמו ולא חשש על בריאותו, אלא ירד אליהם בעצמו כמה פעמים ביום! וטיפל בהם האכיל והשקה אותם, ובזה הציל בוודאות כמה**

נפשות ממות לחיים, וזו הייתה דרכו בקודש של רבינו וכל ימיו השתדל לגמול חסד בגופו ובאוונו עם חולים זקנים וגלמודים. במקרים אחרים לקח רבינו איתו מתלמידיו אצל חולה זקן, וטיפל לפנייהם בחולה. כדי לחנכם במידה זו של גמילות חסדים, ומכאן אפשר ללמוד מעט עד כמה היה רבינו מסור להצלת כל נפש מישראל.

בשנת ה'תרע"ו הוציאה ממשלת טורקיה גזירת גלות על כל הנתינים הזרים שנמצאו בארץ. יחד איתם הוגלו רבינו, הוריו ובני המשפחה לאנטוליה. כשהגיעו הגולים לעיר אנקרה חרדו תושביה היהודים לקראתם, וקיימו בהם מצוות הכנסת אורחים, וביחוד הראו חיבה לרבינו ואביו בתור תלמידי חכמים, שהגיעו מירושלים עיר הקודש.

בימים ההם הציעו לרבינו לקנות בגד יקר של משי (מדובר בלבוש מיוחד המיועד לתלמידי חכמים), שהיה בידי אלמנה אחת שאותו לבש בעלה ז"ל, ודרשה בעד הבגד מחיר יקר. היכולת הכלכלית של רבינו לא איפשרה בידו לקנות אותו. **בערב נראה לה בעלה בחלום, וציונה עליה לתת את הבגד לרב הירושלמי.**

אולם, האלמנה לא הטתה אוזן ולא השיחה לדבריו באומרה: "דברי חלומות- לא מעלים ולא מורידים". למחרת נראה לה בעלה בשנית בחלום, ואיים עליה במפורש, כי אם לא תמחר ותיתן את הבגד לרבינו- תיענש!. היא כמובן התעוררה בבעתה והשכם בבוקר רצה ונתנה את הבגד לרבינו במתנה, וביקשה ממנו מחילה סליחה וכפרה. **מעשה זה התפרסם בכל העיר, וכולם הכירו בגדולת רבינו ומעלתו.**

עסק התורה ברבים, היה אצל רבינו גולת הכותרת של מפעליו הרבים. מעולם לא מנע את עצמו, ולא החמיץ אפשרות של לימוד תורה, בין עם חברים או תלמידים ובין עם בעלי בתים. וזאת בנוסף ללימוד 'חוק לישראל' שהיה מלמד בכל יום אחר תפילת שחרית במשך יותר משעתיים והיה מבאר ומסביר להם את המשנה, הגמרא וכו'.

כחודשיים לפני שהתבקש לבית עולמו נפל למשכב וסבל חיי צער וייסורים. כשנשאל ברגעיו האחרונים, מה רצונו ויעש, אמר: "בקשו רחמים!". לעומד לידו אמר: "הוצא את המקל מידך... בשעה זו אסור להחזיק מקל". לאחר מכן אמר לו: "רואה אתה אותם? אתה מכיר אותם?" **והצביע לצד ימינו, לקראת הצדיקים שיצאו לקראתו.**

הביוגרפיה והסיפורים מעובדים מתוך 'מיקירי ירושלים'

קובץ רשימות תולדות וזיכרונות על הרה"ג אליהו לופס זצ"ל שיצא למלאת השנה הראשונה לפטירתו.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אהבת התורה

חלף זמן רב, והנה אני שומע כי אבא מתעורר משנתו. שמעתי אותו נוטל את ידיו, רץ לספריה ומברך ברכות התורה, לאחר מכן פתח את שו"ת הריב"ש ואמר: "ברוך ה'! ברוך שזכיתי!".

"מה קרה?" - ניסיתי להבין. בתחילה לא רצה לספר לי, אך לאחר הפצרות מרובות ענה ואמר: "הלכתי לישון והנה בחלומי זקן בעל הדרת פנים מיוחדת. שמי יצחק בר ששת' - פנה אלי - 'ומאחר שראיתי, שהקושיה מטרידה אותך ביותר אתרץ לך אותה'. מיד לאחר מכן אמר לי תירוץ ונעלם.

"התעוררתי ורצתי לבדוק את הדברים ומצאתי שהם נכונים, דבר דבור על אופניו!". כעבור מספר דקות פנה אבא זצוק"ל וביקש שאבטיח לו שלא אספר את הסיפור. ניסיתי להתחמק מהבטחה, אך הוא חזר והפציר בי ואמר, כי אינו רוצה, שידעו את הסיפור הזה. לא ניתן היה להתעלם מרצונו הברור ולפיכך נמנעתי מלפרסם את הדברים כל עוד בחיים חיותו.

סיפורה הרבנית יהודית יוסף כלתו של מרן זיע"א: לאחר פטירתו של מרן זיע"א, ישבו צוות של ת"ח לערוך מחדש את 'שו"ת יביע אומר' בתוספת הערות והגהות שהשאיר אחריו מרן בכתב ידו. לאחר עריכת הספרים בתוספת ההערות, התברר לנו, שחסרים המון כתבי יד שהיו בביתו של מרן ונעלמו מאיתנו. הדבר גרם לנו צער רב והטריד את מנוחתו של בעלי - הרב משה וצוות הת"ח.

והנה בערב פסח בשעה 11:00 בבוקר, מצלצל האינטרקום שהיה בפתח בית הכנסת של מרן, ואחד השכנים בבניין מודיע, שמונחת שקית גדולה בפתח בית הכנסת ומשום מה נראה לו, שמונחים שם דברים חשובים. אני מיד ירדתי לקומת בית הכנסת ועליתי עם השקית לביתי.

לתדהמתי, נמצאו בתוך השקית צילום של כתבי יד רבים שנעלמו מביתו של מרן ומצורף לזה מכתב בכתב יד בזה הלשון: "אני אברך כולל ונדע לי שהרב משה מאוד מצטער שאין בידו את כתבי היד של מרן זיע"א ולכן החלטתי לצלם חלק מהם ולהעביר לכם. דעו לכם, שאין בידי כסף מספיק כדי לצלם את הכול ולכם צילמתי מה שיכולתי".

צמרמורת אחזה בי, משום שלילה קודם חלמתי שמרן זיע"א מדבר עם בעלי ואומר לו: "משה, אל תדאג על כתבי יד, הם יחזרו אליך". התקשרתי לבעלי, הרב משה וסיפרתי בהתרגשות על הנס שקרה וגם הוא נפעם וסיפר, שגם הוא ראה לילה קודם את מרן בחלום שאמר: "משה, אל תדאג על כתבי יד הם יחזרו אליך". לאחר מכן עברנו על צילומי האינטרקום לבדוק, מי הניח את השקית.

לתדהמתנו, לא ניכר שום דמות אדם שהגיע בשעה זו, אלא רק נראתה לפתע שקית, שהופיעה במקום והדבר מפליא ונורא.

סיפורים נפלאים נכתבו על רבינו מרן פאר הדור הגאון הרב עובדיה יוסף זצוק"ל על אהבת התורה שפעפה בקרבו, ועד כמה ניצל כל רגע נתון ללימוד התורה הקדושה ובזכות זאת כמה וכמה פעמים זכה לסייעתא דשמיא.

סיפר אחד מגדולי ראשי הישיבות שהכירו בנעוריו בישיבת 'פורת יוסף', שכאשר היה אוכל את ארוחותיו, היה מבקש ממנו אם יוכל לקרוא לפניו משניות כדי לנצל את הזמן.

סיפר הרה"ג רבי אמיר קריספל שליט"א: "פעמים קרה באמצע קבלת הקהל בלשכה, שהרב פנה אלי לפתע וביקש: 'תביא בבקשה את הרכב שלך אני חייב לרוץ הביתה'. זה היה חריג ולא מובן. התברר, כי בתוך כל עיסוקו בצורכי ציבור היה חושב במקביל גם בדברי תורה. באמצע קבלת הקהל עלתה לפתע סברא חדשה שבהול היה לכתוב אותה, הוא לא אבה אפילו להמתין עד שנהגו האישי יבוא, הוא עלה על רכבי (רכב סובארו מיושן), נסעתי בבהילות אל ביתו, והרב כתב את הדברים בתשובה, שהיה נמצא באמצע כתיבתה ושב לקבלת קהלו".

סיפרה בתו של מרן, הרבנית לאה בוטבול תחי': ידוע שאח של מו"ר, ר' נעים ז"ל תמיד היה בשמחה, ופעמים רבות שהייתה רוחו טובה עליו היה מספר בדיחות. והוא סיפר, שפעם כשהיו ילדים ואימם מרת גורג'יה ע"ה, הגישה לפניהם כל אחד את צלחתו לידו כדי שיאכלו, והנה רבינו הגדול, היה בא עם ספר לשולחן והיה שקוע בו, ובינתיים אחיו נעים, אכל, וכשסיים את צלחתו רצה לעשות צחוק קצת ולקח את צלחתו הריקה והחליפה בצלחתו המלאה של אחיו - רבינו זצ"ל, ורבינו שהיה שקוע בלימוד לא שם לב לנעשה. לאחר מספר דקות הרים רבינו את עיניו מן הספר, וכשראה את הצלחת אמר ספק לעצמו ספק לאחיו: "כבר אכלתי, טוב, אוכל להמשיך ללמוד"... כל כך היה שקוע בלימוד, עד שאפילו ארוחתו הייתה טפילה בעיניו.

סיפר הגר"ד יוסף שליט"א: קדושתו של מרן אבא זצ"ל ורצונו לחתור לאמיתה של תורה זיכו אותו בהארה מיוחדת במינה בחלום הלילה. היה זה כאשר מסר לי תשובה בהלכה על מנת שאקליד עבורו. בין הדברים הייתה קושיה שהקשה על דברי הריב"ש ותירוץ שתיירץ עליה. עיינתי בריב"ש וסברתי, שמדבריו לא משמע כמו התירוץ, שתיירץ מרן אבא זצ"ל. ניגשתי והערתי את תשומת ליבו של אבא לכך. הוא עיין בדברים ודן בהם, ולאחר מכן הצדיק אותי ואמר, שהוא מקבל את ההערה, התירוץ אינו נכון, ויש לחשוב על תירוץ אחר.

בסופו של דבר פרש לחדרו למנוחת הלילה כשעל פניו ניכר כי הקושיה מטרידה אותו מאוד, ואני נותרתי על מנת להמשיך ללמוד ולסיים את שאר ההקלדות שהותיר לי. לא

<p>לע"נ</p> <p>תמצב"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל חוה בת יעקב צבי ע"ה שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירון ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזיז בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספרינס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה אברהם בן דינה ז"ל</p>	<p>הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה עמרים בן דבורה ז"ל נעמי בת כתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחא ז"ל לטיף בן פרחא ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה</p>	<p>ולד יחיא בן יוסף ז"ל יצחק בן ברוק דב ז"ל שרה בת נרקיס ע"ה ל אביגדור בן גולוי ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל מזל בת שמעון ע"ה יוסף בן מרים נוסרת ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל זילפה בת רנדה ע"ה אביבה לושי ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>
---	--	---	--	--	---